

UOHSX00546X6

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R2/2013/VZ-14216/2013/310/LPa

Brno 31. července 2013

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 27. 12. 2012, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 31. 12. 2012, jež podal zadavatel –

- město **Kláštorec nad Ohří**, IČ 00261939, nám. Dr. E. Beneše 85, 431 51 Kláštorec nad Ohří, ve správním řízení právně zastoupen na základě plné moci ze dne 27. 12. 2012 Mgr. Lenkou Pecháčkovou, advokátkou, IČ 73734896, se sídlem Velké Popovice, Nerudova 259, 251 69,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S598/2012/VZ-23638/2012/512/JHI ze dne 13. 12. 2012 ve věci možného spáchání správního deliktu podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, spáchaného výše uvedeným zadavatelem, který rozdělil předmět veřejné zakázky v rozporu s § 13 odst. 3 citovaného zákona, když dne 18. 1. 2008 uzavřel se společností TECHNOEXPORT, a.s., IČ 00000841, Třebohostická 3069/15, 100 31 Praha 10 (v době vypsání předmětných veřejných zakázek podnikající pod obch. firmou TECHNOEXPORT akciová společnost pro zahraniční obchod), smlouvy na plnění veřejných zakázek malého rozsahu na zpracování žádosti o dotaci na čerpání prostředků z fondů EU na realizaci projektů

- „Realizace energetických úspor v objektu MŠ Školní v Klášterci nad Ohří“,
- „Realizace energetických úspor v objektu ZŠ Krátká v Klášterci nad Ohří“,

- „Realizace energetických úspor v objektu ZUŠ v Klášterci nad Ohří“,
- „Realizace energetických úspor v objektu MŠ Lesní v Klášterci nad Ohří“,
- „Rehabilitace Zámeckého parku a nábřeží v Klášterci nad Ohří“,

a dne 18. 1. 2008 s Ing. Miroslavem Dostálem, IČ 63119455, Na Babách 171, 149 00 Praha, smlouvu na plnění veřejné zakázky malého rozsahu na zpracování žádosti o dotaci na čerpání prostředků z fondů EU na realizaci projektu

- „Realizace energetických úspor v objektu ZŠ Školní 519 v Klášterci nad Ohří“,

aniž by provedl zadávací řízení v příslušném druhu zadávacího řízení podle § 21 zákona,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S598/2012/VZ-23638/2012/512/JHI ze dne 13. 12. 2012

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný k vykonávání dohledu nad zadáváním veřejných zakázek podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, obdržel dne 23. 7. 2012 podnět k přezkoumání úkonů zadavatele – města Klášterec nad Ohří, IČ 00261939, nám. Dr. E. Beneše 85, 431 51 Klášterec nad Ohří (dále jen „**zadavatel**“), učiněných při zadávání veřejných zakázek malého rozsahu na zpracování žádosti o dotaci na čerpání prostředků z fondů EU na realizaci projektů
  - Realizace energetických úspor v objektu MŠ Školní v Klášterci nad Ohří (dále jen „**veřejná zakázka 1**“),
  - Realizace energetických úspor v objektu ZŠ Krátká v Klášterci nad Ohří (dále jen „**veřejná zakázka 2**“),

---

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

- Realizace energetických úspor v objektu ZUŠ v Klášterci nad Ohří (dále jen „**veřejná zakázka 3**“),
  - Realizace energetických úspor v objektu MŠ Lesní v Klášterci nad Ohří (dále jen „**veřejná zakázka 4**“),
  - Rehabilitace Zámeckého parku a nábřeží v Klášterci nad Ohří (dále jen „**veřejná zakázka 5**“),
  - Realizace energetických úspor v objektu ZŠ Školní 519 v Klášterci nad Ohří (dále jen „**veřejná zakázka 6**“).
2. Na základě uvedeného podnětu k přezkoumání postupu zadavatele si Úřad vyžádal od zadavatele veškerou spisovou dokumentaci související s uvedenými veřejnými zakázkami malého rozsahu.
3. Z jednotlivých smluv o dílo na plnění předmětných veřejných zakázek vyplývá, že zadavatel uzavřel dne 18. 1. 2008 smlouvy na plnění veřejných zakázek 1 až 5 se společností TECHNOEXPORT, a. s., IČ 00000841, Třebostická 3069/15, 100 31 Praha 10, v době vypsání předmětných veřejných zakázek podnikající pod obch. firmou TECHNOEXPORT akciová společnost pro zahraniční obchod (dále jen „**TECHNOEXPORT, a.s.**“), které byly společností TECHNOEXPORT, a.s. vypracovány a podepsány dne 14. 1. 2008 a na plnění veřejné zakázky 6 s Ing. Miroslavem Dostálem, IČ 63119455, Na Babách 171, 149 00 Praha (dále jen „**Ing. Miroslav Dostál**“), kterou tento vypracoval a podepsal dne 11. 1. 2008.
4. Z jednotlivých smluv o dílo dále vyplývá, že celková hodnota veřejných zakázek 1 až 6 dosahovala výše 2 103 100,- Kč bez DPH, tedy 2 502 689,- Kč včetně DPH. Z důvodové zprávy k zápisu ze schůze Rady města Klášterce nad Ohří (dále jen „**Rada města**“) ze dne 17. 1. 2008 je pak patrné, že Rada města schválila finanční odměny za plnění předmětu veřejných zakázek v celkové částce 365 330,- Kč včetně DPH.
5. Po přezkoumání předložené dokumentace a obdrženého podnětu nabyl Úřad pochybnosti o souladu postupu zadavatele se zákonem, když zadavatel při zadávání veřejných zakázek malého rozsahu na zpracování žádosti o dotaci na čerpání prostředků z fondů EU na realizaci projektů veřejné zakázky 1 až 6 rozdělil předmět veřejné zakázky pod limity stanovené zákonem a neprovedl zadávací řízení v příslušném druhu zadávacího řízení. Proto Úřad dopisem č. j. ÚOHS-S598/2012/VZ-19682/2012/512/JHI ze dne 1. 11. 2012 oznámil zadavateli zahájení správního řízení z moci úřední ve věci možného spáchání správního deliktu podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona. Účastníkem správního řízení byl určen zadavatel. Současně Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S598/2012/VZ-19684/2012/512/JHI ze stejného dne stanovil účastníku řízení lhůtu, v níž je možné navrhnout důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko, resp. vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Současně Úřad zadavatele vyzval, aby poskytl dokumenty, ze kterých vycházel při stanovení předpokládané hodnoty veřejných zakázek 1 až 6. Dne 2. 11. 2012, kdy bylo oznámení o zahájení správního řízení doručeno zadavateli, bylo správní řízení zahájeno.

První vyjádření zadavatele

6. K oznámení o zahájení správního řízení se zadavatel vyjádřil dopisem ze dne 6. 11. 2012, doručeném Úřadu dne 9. 11. 2012, ve kterém sdělil, že Rada města vycházela při svém rozhodování z informace, že se u předmětných veřejných zakázek jedná o zakázky malého rozsahu s celkovou hodnotou plnění 365 330,- Kč včetně DPH a nepovažovala tedy za nutné zadat veřejné zakázky v zadávacím řízení podle zákona. Dle vyjádření zadavatele byly veřejné zakázky 1 až 6 předloženy Radě města dne 17. 1. 2008 tehdejším místostarostou Tomášem Šroubkem, který rovněž, jak vyplývá z tzv. průvodky k jednotlivým smlouvám, za vedení zadavatele kontroloval obsah smluv. Radě města ovšem konkrétní smlouvy předloženy nebyly, přičemž k podpisu starostovi města byly předloženy smlouvy obsahující oproti původním částkám i tzv. success fee. O této skutečnosti ovšem kontrolující osoba, p. Šroubek nikoho neinformoval. V závěru zadavatel dodal, že podvodné jednání pana Šroubka ve věci smluv na zpracování žádostí o dotace je předmětem trestního řízení.

II. Napadené rozhodnutí

7. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 13. 12. 2012 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S598/2012/VZ-23638/2012/512/JHI (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), v jehož výrokové části I. konstatoval, že se zadavatel při zadávání veřejné zakázky dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 13 odst. 3 zákona, když rozdělil předmět veřejné zakázky tak, že tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v § 12 citovaného zákona, v důsledku čehož nedodržel postup stanovený v § 21 citovaného zákona a neprovedl zadávací řízení, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel již dne 18. 1. 2008 uzavřel se společností TECHNOEXPORT, a. s. a s Ing. Miroslavem Dostálem smlouvy na plnění veřejných zakázek 1 až 6. Ve výrokové části II. napadeného rozhodnutí byla zadavateli za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. uložena pokuta ve výši 40 000 Kč.
8. Úřad ve svém odůvodnění výrokové části I. napadeného rozhodnutí nejprve uvedl relevantní ustanovení zákona, týkající se především finančních limitů stanovených pro určení podlimitních veřejných zakázek a zakázek malého rozsahu, pravidla pro určení předpokládané hodnoty veřejných zakázek a zákazů rozdělení předmětu veřejné zakázky tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod uvedené finanční limity.
9. V souvislosti s uvedeným pak Úřad k dělení předmětu veřejné zakázky zhodnotil jako rozhodující pro posouzení, zda se v případě jednotlivých služeb jedná o dílčí část předmětu plnění jedné veřejné zakázky, či naopak o zakázky samostatné, naplnění místní, časové a věcné, popř. funkční souvislosti jednotlivých plnění. Upozornil při tom na fakt, že ze strany zadavatele nesmí dojít k obcházení zákona záměrným dělením veřejné zakázky za účelem jejího postupného zadávání méně formálními postupy, či dokonce vyhnutí se postupu podle zákona.
10. Ze skutečnosti, že v šetřeném případě se jednalo ve všech veřejných zakázkách o zpracování žádosti na dotaci na čerpání prostředků z fondů EU, vyvodil Úřad stejný předmět plnění jednotlivých veřejných zakázek a jejich vzájemnou provázanost. Věcnou souvislost pak Úřad

odůvodnil i osobou vybraného uchazeče, kdy v pěti ze šesti veřejných zakázek se jednalo o stejný subjekt. Časová souvislost pak vyplynula podle Úřadu již ze samotného data uzavření jednotlivých smluv, které bylo ve všech případech totožné. Místní souvislosti Úřad přisoudil pouze okrajovou důležitost, když uvedl, že služby předmětné veřejné zakázky objektivně nevyžadují, aby bylo plnění vázáno na konkrétní místo poskytnutí veřejné zakázky.

11. Úřad dále v odůvodnění svého rozhodnutí vyslovil závěr, že zadavatel měl postupovat v souladu s ustanoveními zákona platnými pro podlimitní veřejné zakázky, když vzhledem k tomu, že se v případě zakázek 1 až 6 jednalo o veřejné zakázky se stejným či obdobným předmětem plnění, měl je na základě předpokládané hodnoty posoudit jako jednu podlimitní veřejnou zakázku a zvolit odpovídající zadávací řízení, místo aby rezignoval na stanovení předpokládané hodnoty předmětných veřejných zakázek a jejich smluvní cenu dohodl přímo s vybraným uchazečem bez jakékoliv soutěže. Tento postup podle Úřadu mohl přitom ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, poněvadž nelze vyloučit, že pokud by zadavatel zadal veřejnou zakázku postupem souladným se zákonem, mohl obdržet nabídky i od dalších dodavatelů, kteří by mohli nabídnout ekonomicky výhodnější nabídku než vybraní uchazeči. Zadavatel přitom již s vybranými uchazeči uzavřel smlouvy na plnění jednotlivých veřejných zakázek.
12. V souvislosti s problematikou výše uložené pokuty se Úřad zabýval nejprve výpočtem její maximální horní hranice, kterou lze za spáchaný správní delikt uložit, když ji určil v souladu s ustanovením § 120 odst. 2. písm. a) zákona, ve znění účinného ke dni zahájení zadávacího řízení, jako 5% z ceny veřejné zakázky (tedy z částky 2 502 689 Kč včetně DPH) na částku 125 134 Kč. Při určování její konkrétní výměry pak přihlédl k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

Druhé vyjádření zadavatele

13. Dopisem ze dne 7. 12. 2012, doručeném Úřadu dne 14. 12. 2012 se zadavatel opětovně vyjádřil k zahájení správního řízení v tom smyslu, že vzhledem k tomu, že ke dni 20. 11. 2012 došlo ke změně vedení zadavatele, považuje zadavatel v rámci objektivního posouzení případu za nutné se k věci vyjádřit.
14. Předně se ke skutečnostem, jemu vytýkaným Úřadem, vyslovil v tom smyslu, že k rozdělení předmětu veřejné zakázky nedošlo, když se v případě předmětných zakázek jednalo o zpracování žádosti o získání dotace na realizaci zcela samostatných projektů, jež spolu nijak nesouvisely. Zadavatel vyjádřil přesvědčení, že když zadal veřejné zakázky samostatně dvěma různým dodavatelům, postupoval v souladu se zákonem, přičemž nastínil pochybnosti, že by mohlo být několik spolu nesouvisejících veřejných zakázek zadáno jako celek v situaci, kdy žádosti o dotaci musely být zpracovány a podány příslušnému úřadu samostatně, o přiznání dotace bylo rozhodnuto u každé z nich zvlášť a každý projekt byl také samostatně realizován.
15. Zadavatel k tomuto dále zopakoval, že se v předmětné věci jednalo o šest samostatných veřejných zakázek malého rozsahu, kdy jejich hodnota ani v jednom případě nedosáhla částky 2 000 000 Kč. Zadavatel tak postupoval v souladu s ustanovením § 18 odst. 3 zákona

a oddílu 2 čl. IV. odst. 4 směrnice Rady města pro zadávání veřejných zakázek v režimu časové tísně, kterou zadavatel vzhledem k tomu, že na zpracování předmětu veřejné zakázky měl pouhé 2 týdny, pociťoval. Za situace, kdy oslovil dva různé na sobě nezávislé dodavatele, zadavatel odmítl, že by jeho postup vedl ke zvýhodnění jednoho konkrétního dodavatele na úkor dodavatelů jiných. Nadto uvedl, že nabídková cena obou vybraných uchazečů byla cenou v té době na trhu zcela obvyklou.

16. Zadavatel dále popřel skutečnosti uvedené v jeho předchozím vyjádření ze dne 6. 11. 2012, vypracovaném předchozím starostou zadavatele panem Janem Houškou, zejména pak uvedl, že není pravdou, že by Rada města při svém rozhodování vycházela z celkové ceny všech veřejných zakázek ve výši 365 330 Kč, naopak Rada města měla k dispozici veškeré podklady pro rozhodnutí o zadání veřejných zakázek, zejména návrhy smluv o dílo s uvedenými konečnými cenami díla včetně položky odměny, která bude zadavatelem uhrazena po přidělení dotace, tzv. succes fee.
17. Dále zadavatel uvedl, že dokumentace týkající se zadávání předmětných veřejných zakázek existovala a byla uložena na městském úřadě, přičemž odpovědnost za jejich ztrátu zadavatel přičítá bývalému starostovi panu Janu Houškovi a bývalé tajemnici městského úřadu Mgr. Lence Antolové.
18. V závěru zadavatel zhodnotil, že vzniklá situace je výsledkem politického boje v Klášterci nad Ohří, kdy se jedná o vykonstruovanou kauzu s cílem zdiskreditovat politické odpůrce bývalého starosty pana Jana Houšky. Zadavatel je přesvědčen o tom, že k porušení zákona nedošlo a navrhuje, aby bylo správní řízení zastaveno.

III. Námitky rozkladu

19. V zákonné lhůtě uplatnil zadavatel rozklad ze dne 27. 12. 2012, doručený Úřadu dne 31. 12. 2012, který napadá rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S598/2012/VZ-23638/2012/512/JHI ze dne 13. 12. 2012 v celém jeho rozsahu, z důvodu, že je považuje za protizákonné, přičemž Úřad podle jeho názoru vycházel při jeho vydání jednak z nesprávně zjištěných skutkových okolností a jednak z nesprávného právního posouzení věci.
20. Zadavatel předně ve svém rozkladu zpochybnil správnost a úplnost skutkových okolností, které vzal Úřad při svém rozhodování v potaz, když jako pochybení Úřadu uvedl skutečnost, že se Úřad ve svém rozhodnutí nezabýval jeho vyjádřením ze dne 7. 12. 2012. I když zadavatel připouští, že toto jeho vyjádření bylo podáno až po uplynutí lhůty, která mu byla k tomuto účelu poskytnuta usnesením Úřadu ze dne 1. 11. 2012, s ohledem na skutečnost, že dne 20. 11. 2012 došlo ke změně vedení zadavatele, pro účely objektivního posouzení případu byl podle zadavatele Úřad povinen se s tímto jeho stanoviskem zabývat a s ním se v rozhodnutí vypořádat. V těchto svých úvahách se zadavatel opřel o ustanovení § 50 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a dále zkonstatoval, že Úřad při svém rozhodování vycházel výlučně ze zjištění učiněných na základě účelového podnětu a stanoviska zadavatele, které byly vypracovány bývalým starostou zadavatele Janem Houškou s cílem poškodit jeho politické konkurenty.

Dále zadavatel osvětluje situaci předestřenou ve vyjádření k zahájení správního řízení ze dne 6. 11. 2012 s cílem uvést své protichůdné stanovisko.

21. Dále shodně jako ve svém vyjádření k zahájení správního řízení uvedl, že Rada města při svém rozhodování o zadání veřejných zakázek 1 až 6 vycházela z přesvědčení, že se jedná o šest samostatných veřejných zakázek malého rozsahu a jako takové je zadal v souladu s ustanovením § 18 odst. 3 zákona a oddílu 2 čl. IV. odst. 4 směrnice Rady města pro zadávání veřejných zakázek. Zadavatel v tomto popírá závěr Úřadu, že ze zápisu ze schůze Rady města ze dne 17. 1. 2008 vyplývá, že zadavatel počítal s plněním ve výši pouze 365 330 Kč včetně DPH, když se v zápise o přesných částkách nikde nehovoří. Stanovení ceny dvousložkově jako odměnu za zkompletování žádosti a odměnu poskytnutou v závislosti na přidělení dotace považuje zadavatel dle svého vyjádření za postup zcela standartní, běžně užívaný a všem členům Rady města známý. Zadavatel dále opětovně poukazuje na skutečnost, že ke každé veřejné zakázce existovala příslušná dokumentace, zvláště pak zadávací list podepsaný ještě před zasedáním Rady města dne 17. 1. 2008 starostou i oběma místostarosty. Odpovědného za ztrátu těchto dokumentů činí zadavatel bývalého starostu zadavatele Jana Houška.
22. Co se týče nesprávného právního posouzení šetřené věci, zadavatel popřel jakoukoliv věcnou souvislost mezi jednotlivými veřejnými zakázkami, zvláště pak mezi veřejnou zakázkou na zpracování žádosti o dotaci na rehabilitaci zámeckého parku a nábřeží a veřejnými zakázkami týkajícími se zateplení školských budov. Zadavatel argumentuje, že se jedná o dvě zcela odlišné oblasti podpory, kdy žádosti byly podávány na základě odlišných postupů, vycházelo se z odlišných podkladů a požadovaným výsledkem bylo dosažení odlišných cílů. Z uvedeného je podle zadavatele zřejmé, že se jednalo o zcela samostatné veřejné zakázky, jež spolu nijak nesouvisely krom toho, že se jednalo o zpracování žádosti o dotaci. Co se týče školských budov i zde je nutno vyvodit totožný závěr, poněvadž každá z těchto budov se vyznačovala vlastními specifiky, byla v jiném stavu a jiném stupni opotřebovanosti.
23. Zadavatel na základě všech relevantních aspektů dospěl k závěru, že by veřejné zakázky měly být zadány zvláště, neboť vzal – li v úvahu své předchozí zkušenosti, vyhodnotil jako riskantní zadat všechny veřejné zakázky jako jeden celek, neboť nepředpokládal, že by v žádosti o udělení dotace byl úspěšný ve všech případech a v případě spojení veřejných zakázek do jednoho celku by se tak vystavoval reálnému riziku, že nebude moci realizovat žádnou z nich.
24. K věcné souvislosti mezi jednotlivými plněními zadavatel doplnil, že i pokud by připustil závěry Úřadu, bylo by to možné pouze v případě veřejných zakázek 1 až 5, týkajících se školských budov a nikoliv zámeckého parku a nábřeží. V takovém případě by celková hodnota souvisejících veřejných zakázek dosahovala částky 1 610 100 Kč bez DPH a nebylo by ani tak dosaženo limitu pro podlimitní veřejnou zakázku. K porušení zákona by tak podle jeho názoru nedošlo.
25. Co se týče časové souvislosti mezi jednotlivými veřejnými zakázkami, zadavatel tuto nepovažuje za primární ukazatel pro určení vzájemné provázanosti předmětných veřejných

zakázek a dodává, že okolnost, že k zadání zakázek došlo ve stejný čas, byla zapříčiněna termínem pro podání žádosti o dotaci, která byla u všech veřejných zakázek stanovena na konec ledna 2008. V souvislosti s tímto zadavatel uvedl, že nebylo ani reálně v jeho silách uskutečnit zadávací řízení včetně řádného zveřejnění za dodržení všech lhůt předpokládaných zákonem, když výzva k podání žádosti o dotaci byla zveřejněna na konci prosince 2007 a lhůta pro podání nabídek byla stanovena již na konec ledna 2008.

26. K závěru Úřadu vyslovenému v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že v případě, že by při zadávání veřejných zakázek 1 až 6 zadavatel postupoval podle zákona, nelze vyloučit, že by své nabídky podali i další dodavatelé, jejichž nabídky by byly ekonomicky výhodnější než nabídka vybraných uchazečů, zadavatel uvedl, že ceny, za které byly veřejné zakázky 1 až 6 zadány vybraným uchazečům, jsou cenami v místě a čase obvyklými a ani v probíhajícím trestním řízení nebylo prokázáno, že by tyto ceny jakkoliv vybočovaly.
27. Zadavatel ve svém rozkladu dále uvedl, že skutkovou podstatu správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona nenaplnil, přičemž dle jeho názoru se Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně nevypořádal s otázkou, jakým způsobem zadavatel podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Vyslovil pak názor, že postup, který zvolil, byl i z hlediska vynakládání veřejných prostředků efektivnější, neboť pokud by měly být předmětné veřejné zakázky zadány jako jeden celek, nelze předpokládat, že by se z důvodu příliš široce vymezeného předmětu plnění veřejné zakázky přihlásilo více zájemců. Mohlo by taktéž dojít k diskriminaci těch případných zájemců, kteří by neměli zájem nebo nebyli schopni soutěžit o veřejnou zakázku ve všech jejích částech. Upozornil pak v tomto na projevy skryté diskriminace a odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 7/2010 – 35 ze dne 2. 3. 2010.

Závěry rozkladu

28. Na základě v rozkladu uvedených skutečností zadavatel navrhl, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.

IV. Řízení o rozkladu

29. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí v rámci autoremedury a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

30. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal v celém rozsahu soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, tu však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu, popřípadě vyžadoval-li to veřejný zájem, přičemž jsem dospěl k následujícímu závěru.

31. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S598/2012/VZ-23638/2012/512/JHI ze dne 13. 12. 2012, rozhodl tak, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí, rozhodl správně

a v souladu se zákonem. V následující části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech uvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

32. V první řadě konstatuji, že jsem se ztotožnil s napadeným rozhodnutím i jeho odůvodněním, které je plně srozumitelné a je z něj seznatelné, jakými skutečnostmi a úvahami se správní orgán při svém rozhodování řídil.
33. Nejprve považuji za nutné se vyjádřit k námitce zadavatele, že Úřad pochybil, když do svých úvah při rozhodování ve věci nezahrnul stanovisko zadavatele ze dne 7. 12. 2012. K tomuto uvádím, že rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S598/2012/VZ-23683/2012/512/JHI které bylo vydáno dne 13. 12. 2012 bylo odesláno zadavateli následující den, tedy dne 14. 12. 2012. Z elektronické doručky vyplývá, že k jeho doručení zadavateli pak došlo dne 17. 12. 2012. Stanovisko zadavatele k zahájení správního řízení ze dne 7. 12. 2012 bylo doručeno na podatelnu Úřadu až dne 14. 12. 2012. Z uvedeného plyne, že objektivně nebylo v silách Úřadu zahrnout uvedené stanovisko zadavatele do svých úvah při rozhodování ve věci, když v době, kdy toto bylo Úřadu doručeno, bylo již napadené rozhodnutí zpracováno, vydáno a dodáno do datové schránky zadavatele.
34. K uvedenému pro úplnost dodávám, že zadavateli byla usnesením č. j. ÚOHS-S598/2012/VZ-19684/2012/512/JHI ze dne 1. 11. 2012 určena podle § 39 odst. 1 správního řádu, v souladu s ustanovením § 36 odst. 1 správního řádu lhůta k navrhování důkazů a činění jiných návrhů, podle § 36 odst. 2 správního řádu lhůta k vyjádření stanoviska ve správním řízení a podle § 36 odst. 3 správního řádu lhůta k vyjádření k podkladům rozhodnutí. Z povahy věci je zřejmé, že takto stanovená lhůta je pro účastníka řízení závazná a k podáním učiněným po jejím uplynutí správní orgán nepřihlíží. V případě, že by účastník řízení nebyl z nějakého důvodu schopen provést příslušný úkon v určené lhůtě, může v souladu s ustanovením § 39 odst. 2 požádat o její prodloužení. Tohoto úkonu je ovšem účastník řízení oprávněn využít pouze dříve, než dojde k uplynutí správním orgánem mu stanovené lhůty. V případě, že lhůta určená správním orgánem účastníku řízení již uplynula, dává mu správní řád možnost zvrátit následky uplynutí už jen postupem, kdy podle ustanovení § 41 správního řádu požádá o prominutí zmeškání. Je při tom ovšem třeba mít na paměti, že tato žádost musí být učiněna do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit, a že s požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon. V opačném případě se jím správní orgán nemůže zabývat. V posuzovaném případě zadavatel nevyužil ani jednoho ze správním řádem nabízených institutů, a proto jeho argumentaci k této otázce lze shledat bezpředmětnou.
35. Zadavatelův závěr, že tím, že Úřad nepřihlédl k jeho vyjádření ze dne 7. 12. 2012, porušil ustanovení zejména § 50 správního řádu, jakož i zásadu materiální pravdy je mylný, když z napadeného rozhodnutí je zjevné, že se Úřad dostatečně zabýval všemi skutečnostmi a jemu dostupnými důkazy, které mohly přispět ke zjištění stavu věci. Skutečnost, že neexistují žádné další, než zadavatelem poskytnuté doklady o předmětných veřejných zakázkách, a že Úřad pouze z těchto vycházel, nelze dávat k tíži napadeného rozhodnutí, když

sám zadavatel uvedl, že došlo ke ztrátě části podkladů k veřejným zakázkám a že tedy další neexistují. K odpovědnosti jednotlivých zaměstnanců či zástupců zadavatele za ztrátu těchto podkladů není pak Úřad kompetentní se vyjadřovat ani k ní jakkoliv přihlížet.

36. Co se týče obšírné argumentace zadavatele ohledně „politických bojů“ odehrávajících se na půdě města Klášterce nad Ohří, když negativně hodnotí postup a podání učiněná bývalým starostou Janem Houškou a de facto se od nich snaží distancovat, předně považuji za vhodné zmínit se blíže o samotné osobě zadavatele. Postavení zadavatele je územnímu samosprávnému celku přisouzeno na základě ustanovení § 2 odst. 1 písm. c) zákona. Podle ustanovení § 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“) je obec veřejnoprávní korporací, která kromě toho, že má vlastní majetek, také vystupuje v právních vztazích svým jménem a nese odpovědnost z těchto vztahů vyplývajících. Ustanovení § 5 odst. 1 zákona o obcích pak samostatnou správu obce přisuzuje zastupitelstvu obce, přičemž za další orgány obce určuje radu obce, starostu, obecní úřad a zvláštní orgány obce (město je pak spravováno zastupitelstvem města, dalšími orgány města jsou pak rada města, starosta, městský úřad a zvláštní orgány města). Na základě výše uvedeného zákonného podtextu lze usoudit, že město Klášterec nad Ohří při zadávání veřejných zakázek, jakož i v jiných právních vztazích, vystupuje svým jménem, prostřednictvím k tomu pověřených orgánů. Personální obsazení jednotlivých funkcí přitom nemá nikterak zohledňující vliv. Z toho vyplývá, že výměna politického vedení města na jeho vystupování v právních vztazích nemá vliv a i po této výměně je třeba posuzovat postup zadavatele jako celku, bez ohledu na osoby, které úkony učinily, pokud k tomuto byly ze své funkce osobami oprávněnými. Argumenty zadavatele, týkající se této problematiky tedy považuji za bezpředmětné. Případnou trestní odpovědnost členů vedení města nejsem kompetentní se zabývat a jakékoliv úvahy v tomto smyslu by byly pro potřeby tohoto rozhodnutí nadbytečné.
37. K uvedenému doplňuji, že co se týče autentičnosti či pravdivosti sdělení zadavatele vyjádřenými v podnětu ze dne 23. 7. 2012 či stanovisku ze dne 6. 11. 2012, Úřad předně vycházel ze skutečnosti, že veškeré úkony činila osoba k tomu oprávněná dle zákona o obcích, tedy tehdejší starosta Jan Houška. Ke změně ve vedení města Klášterec nad Ohří došlo podle vyjádření zadavatele dne 20. 11. 2012, z čehož vyplývá, že osoba tehdejšího starosty osobou oprávněnou v době učinění uvedených podání skutečně byla. Pakliže v době do vydání napadeného rozhodnutí nebyla autentičnost ani pravdivost učiněných podání nikým zpochybňována, Úřad neměl důvod o nich pochybovat. Nad rámec řečeného uvádím, že pozdější vyjádření nového vedení zadavatele ze dne 7. 12. 2012 neobsahovalo žádné nové skutečnosti ani důkazy, které by měly pro posouzení meritorních otázek rozhodující vliv. K tvrzení zadavatele, že smlouvy o dílo k jednotlivým veřejným zakázkám byly podepsány tehdejším starostou Janem Houškou nejpozději dne 11. 1. 2008, tedy ještě před zasedáním Rady města dne 17. 1. 2008 uvádím, že z poskytnutých smluv naprosto jasně vyplývá, že k podpisu došlo dne 18. 1. 2008. Důkazy prokazující opak nebyly předloženy.
38. Co se týče tvrzení zadavatele, že Úřad nesprávně zjistil skutkové okolnosti případu, když se při rozhodování opřel pouze o stanoviska a dokumenty dodané Úřadu bývalým starostou Janem Houškou, přičemž nikterak neověřoval jejich autentičnost a pravdivost opakují,

že Úřad vzal za podklad svého rozhodnutí zejména důkazní materiál předložený oprávněným zástupcem zadavatele, ze kterého při zjišťování skutkového stavu vycházel. Na základě tohoto dospěl k odpovídajícím závěrům, které dostatečně odůvodnil.

39. Zadavatel ve svém rozkladu uvádí, že není pravdou, že by veřejné zakázky byly Radě města prezentovány jako jedna zakázka malého rozsahu, tedy jako zakázka ve výši 365 330 Kč, když podle zadavatele ze zápisu ze schůze Rady města ze dne 17. 1. 2008 plnění v této výši ani nevyplývá. Rada města měla podle vyjádření zadavatele o předmětných zakázkách kompletní informace, při rozhodování měla k dispozici jednotlivé smlouvy o dílo, ve kterých jsou ceny jasně uvedeny. Podle zadavatele byla Rada města přesvědčena, že se jedná o 6 samostatných veřejných zakázek malého rozsahu, jejichž hodnota nepřesáhla zákonem stanovené limity. K tomuto na okraj uvádím, že pro posouzení, zda zadavatel postupoval správně, když zadal 6 samostatných veřejných zakázek malého rozsahu, či zda měl zadat veřejnou zakázku jedinou je prakticky nepodstatné, z jakých důvodů zadavatel konkrétně postupoval tak, jak postupoval, zda na základě mylných informací poskytnutých představitelům zadavatele či na základě nesprávného vyhodnocení povahy předmětu veřejné zakázky. Z důvodové zprávy ze schůze Rady města ze dne 17. 1. 2008 nicméně vyplývá závěr, který učinil i Úřad, že finanční odměna za plnění jednotlivých veřejných zakázek činí v souhrnu částku 365 330 Kč včetně DPH, když je zde jasně rozepsaná výše odměny za každou jednotlivou veřejnou zakázku, položka succes fee zde ovšem zmíněna není. Zadavatelovo tvrzení, že se v zápisu ze schůze o přesných částkách nikde nehovoří a že mu není známo, na základě čeho Úřad k podobnému závěru dospěl, je v kontextu uvedeného tedy nepravdivá. Naopak je Úřadem v napadeném rozhodnutí jasně uvedeno, jaký důkazní materiál Úřad při svých úvahách použil. Jsem nicméně toho názoru, že jako cenu veřejné zakázky je nutno odměnu dodavatele posuzovat jako celek, tedy v souhrnu obou jejích složek a představitelé zadavatele, jakožto osoby ze své funkce odpovědné, byly povinny vědět, že cena všech souvisejících veřejných zakázek přesahuje hodnotu 2 mil. Kč bez DPH. Z této skutečnosti Úřad při svém rozhodování správně vycházel a na základě těchto zjištění učinil své závěry.
40. Zadavatelovy rozkladové námitky dále směřují proti závěru Úřadu, že zadavatel nedovoleným způsobem rozdělil předmět jedné veřejné zakázky na šest samostatných veřejných zakázek a vyhnul se tak jejich zadání v režimu zákona, když je zadal jako zakázky malého rozsahu, přičemž v tomto zadavatel předně namítá, že neshledává jakoukoliv věcnou souvislost mezi jednotlivými veřejnými zakázkami a jeho postup byl tak správný. K zodpovězení tohoto stěžejního problému předmětného správního řízení bylo tedy nutno vymezit, zda se v posuzovaném případě jedná o jednu veřejnou zakázku či o více samostatných veřejných zakázek, přičemž rozhodujícími kritérii v tomto smyslu jsou, jak správně uvedl orgán dohledu, věcná, časová, místní souvislost plnění, případně skutečnost, zda plnění tvoří jeden funkční celek (v toto smyslu bylo judikováno i v rozsudku Soudního dvora Evropské unie ve věci C-16/98 Komise Evropských společenství proti Francouzské republice ze dne 5. 10. 2000). Jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí, Úřad se uvedenou problematikou podrobně zabýval, přičemž se plně ztotožňuji s jeho názorem, že věcná souvislost všech šesti veřejných zakázek vyplývá ze skutečnosti, že předmětem plnění jsou veřejné zakázky na služby, týkající se zpracování dotační žádosti na čerpání prostředků

z fondů EU, přičemž všechny takto získané dotace měly být použity ve všech případech na stavební práce. Není přitom rozhodné, že se v případě zateplení školských budov jednalo o žádost podávanou na základě odlišné prioritní osy nežli v případě rehabilitace zámeckého parku a nábřeží. Není dle mého názoru ani rozhodné, že v případě žádosti o dotaci na rehabilitaci zámeckého parku a nábřeží bylo vycházeno z odlišných podkladů a rovněž postup byl jiný než u dotací na zateplení školských budov. Naopak je dle mého názoru důležité si uvědomit, že cílem všech šesti projektů bylo vypracování dotačních žádostí bez ohledu na drobné nuance ve způsobu zpracování či postupu. V případě zpracování pěti žádostí na realizaci energetických úspor na školských budovách je pak obdoba předmětu plnění zcela zjevná bez ohledu na argumentaci zadavatele, že každá z pěti školských budov se vyznačovala vlastními specifiky a nacházela se v různém stavu opotřebovanosti či si zpracování jednotlivých žádostí vyžádalo odlišnou výši nákladů. K učinění závěru, že v posuzovaném případě existuje věcná souvislost plnění, postačí skutečnost, že plnění byla charakteru obdobného, když úplně totožný charakter plnění lze jen stěží oprávněně požadovat. Za plnění srovnatelné s jiným plněním lze považovat takové plnění, u kterého po vzájemném srovnání shod a rozdílů obou srovnávaných plnění, převažují jejich vzájemné shodné znaky, což bylo v tomto konkrétním případě naplněno. Kromě skutečnosti, že ve všech případech se jedná o zpracování žádosti o dotaci z fondů EU je podstatný i fakt, že získané dotace měly být ve všech případech použity na stavební práce. Na základě uvedeného jsem tedy přesvědčen o tom, že Úřad otázku věcné souvislosti předmětu plnění posoudil správně a v souladu se zákonem.

41. Skutečnost, že se ve všech případech jedná o obdobná plnění, významným způsobem podporuje i okruh vybraných uchazečů, kdy na pět ze šesti veřejných zakázek byla uzavřena smlouva o dílo se společností TECHNOEXPORT, a.s. a na jednu s Ing. Miroslavem Dostálem. Zejména je pak tato skutečnost kritériem pro posouzení souvislosti mezi veřejnými zakázkami týkajícími se zateplení školských budov a revitalizace zámeckého parku a nábřeží, když se v případě zámeckého parku a nábřeží jedná o službu, kterou měla na základě smlouvy o dílo provádět společnost TECHNOEXPORT, a.s., přičemž tato společnost pro zadavatele současně na základě uzavřených smluv zpracovávala i dotační žádosti na čtyři z pěti školských budov. Obdobnost plnění je tedy v posuzovaném případě dána nejen samotným předmětem plnění, ale i okruhem vybraných uchazečů.
42. K zadatelovu argumentu, že časovou souvislost nepovažuje za primární ukazatel pro určení vzájemné provázanosti předmětných veřejných zakázek, s odkazem na ustanovení § 13 odst. 8 zákona konstatuji, že právě časová souvislost je jedním ze stěžejních ukazatelů, který lze pro posouzení otázky dělení předmětu plnění veřejné zakázky použít. Uvedené ustanovení ukládá zadavateli povinnost sečíst předpokládané hodnoty obdobných, spolu souvisejících dodávek či služeb, které hodlá pořídit v průběhu účetního období. Při respektování závěru učiněného Úřadem, i vycházejícího z odůvodnění tohoto rozhodnutí o věcné souvislosti jednotlivých plnění lze tedy uzavřít, že vzhledem k tomu, že všech šest smluv o dílo bylo zadavatelem podepsáno ve stejný den, zadavatel byl povinen předpokládané hodnoty všech šesti plnění sečíst a na základě takto sečtených hodnot určit předpokládanou hodnotu celkovou. Od celkové hodnoty veřejné zakázky pak měl odvodit odpovídající druh zadávacího řízení, ve kterém byl povinen veřejnou zakázku zadat. K tomuto upozorňuji,

že zodpovědnosti za zákonný průběh zadávacího řízení se zadavatel nemůže zprostit odkazem na časovou tíseň, v níž se v souvislosti s podáním žádostí o dotace ocitl. Zadavatel je povinen vždy postupovat podle zákona, v souladu se zákonem zadat veřejnou zakázku v odpovídajícím druhu zadávacího řízení a mimo jiné také dodržet všechny zákonem stanovené lhůty. Pokud zadavatel uvádí, že nebylo z časového hlediska reálně možné, aby proběhlo příslušné zadávací řízení, nemůže tento argument představovat ospravedlnění obcházení zákona.

43. Dále považuji za vhodné se vyjádřit k zadavatelově argumentaci, na základě níž se snaží přesvědčit odvolací orgán, že i pokud by bylo možno připustit jistou souvislost mezi jednotlivými plněními, jednalo by se pouze o souvislost mezi žádostmi o dotace týkajícími se školských budov avšak nikoliv zámeckého parku a nábřeží. V takovém případě, jak uvádí zadavatel, by celková hodnota spolu souvisejících veřejných zakázek nepřesahovala zákonný limit pro podlimitní veřejnou zakázku a zadavatel by tak zákon neporušil. K uvedenému konstatuji, že jak vyplývá z odůvodnění tohoto rozhodnutí, které myšlenkově navazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, když obě rozhodnutí společně tvoří jeden celek, souvislost mezi všemi šesti plněními byla prokázána a řádně odůvodněna a byl vysloven závěr, že v posuzovaném případě se tak jednalo o jednu veřejnou zakázku, jejíž předmět zadavatel nedovoleně rozdělil na šest samostatných veřejných zakázek, přičemž tímto jeho postupem došlo ke snížení předpokládané hodnoty veřejné zakázky pod zákonné limity. Zadavatel předestřenou argumentací sám potvrzuje skutečnost, že si je propojenosti jednotlivých plnění vědom a svými protikladnými argumenty se pouze snaží zmírnit následky svého protiprávního jednání. I přes možnou absenci úmyslu, kterou tvrdí zadavatel, mohl nicméně tento jeho postup podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a je proto nutno jej posuzovat z hlediska ustanovení zákona o správních deliktech.
44. K výše uvedenému a k argumentu zadavatele, že se Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně nevypořádal s otázkou, jakým způsobem zadavatel podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, doplňuji, že právě podmínka i jen potenciálního podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky je z pohledu aplikace § 120 odst. 1 písm. a) zákona stěžejní. Nelze totiž vyloučit, že pokud by zadavatel pro zadání veřejné zakázky zvolil druh zadávacího řízení odpovídající pro podlimitní veřejné zakázky, s nímž je např. spojena povinnost zveřejnění oznámení o zadání veřejné zakázky v informačním systému o veřejných zakázkách, obdržel by i jiné nabídky a byla by zde potenciální možnost výběru vhodnější nabídky jiného uchazeče.
45. V souvislosti s výše uvedeným poukazuji na předchozí rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R180/2008/VZ-1837/2009/310/ASc ze dne 12. 2. 2009, ve kterém je daná problematika řešena následovně: *„Skutková podstata správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona je navíc naplněna, i pokud jednání zadavatele má pouze potenciál podstatně ovlivnit výběr nabídky, tedy je pouze schopno tohoto ovlivnění, aniž by k němu nutně došlo. Z dikce zákona jasně plyne, že slovo „podstatně“ se vztahuje jak na skutečné ovlivnění (ovlivnil) tak i na potenciální možnost ovlivnění (mohl ovlivnit) výběru nabídky. ...k uložení pokuty Úřadem postačí pouze potenciální možnost ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Úřad tedy není nucen zkoumat, zda k ovlivnění skutečně došlo či nedošlo, neboť z hlediska ustanovení § 120*

zákona stačí pouhá možnost tohoto ovlivnění.“ Na základě výše uvedeného tedy konstatuji, že podmínka možného vlivu na výběr nejuhodnější nabídky byla splněna a Úřad v této souvislosti postupoval správně a v souladu se zákonem. Své závěry pak Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně v části VI. „K uložení sankce“ odůvodnil.

46. Tvrzení zadavatele, že cena, za kterou byly veřejné zakázky společnosti TECHNOEXPORT, a.s. a Ing. Miroslavu Dostálovi zadány jsou cenou v místě a čase obvyklou a ani v probíhajícím trestním řízení nebylo prokázáno, že by případní jiní dodavatelé byli schopni poskytnout plnění za jakoukoliv nižší cenu, odkazují na závěry učiněné v předchozích odstavcích, jakož i na odůvodnění napadeného rozhodnutí, se kterým se v tomto plně ztotožňuji. Nad rámec pak doplňuji, že jedině na základě zákonné, transparentní soutěže lze skutečně prokázat, že na trhu neexistoval jiný potenciální uchazeč, který by byl schopen nabídnout zadavateli cenu nižší, než ze kterou byly jednotlivé veřejné zakázky zadány. Již jen tím, že zadavatel takovouto soutěž vyloučil a zabránil tak účasti na zadávacím řízení volnému okruhu potenciálních uchazečů, dopustil se tak porušení základních zásad zadávacího řízení a nelze tedy vyvodit jiné závěry, než které učinil Úřad v napadeném rozhodnutí.
47. Zadavatel dále uvádí, že zadal veřejné zakázky zvlášť z důvodu, že považoval za riskantní je zadat jako jeden celek, když nepředpokládal, že by uspěl se všemi žádostmi na přidělení dotace a v takovémto případě by byl vystaven riziku, že by nedošlo k realizaci ani jediného plnění a dále pak uvádí, že by zadáním veřejné zakázky jako celku mohlo dojít k diskriminaci těch zájemců o veřejnou zakázku, kteří by neměli zájem nebo nebyli schopni o zakázku soutěžit ve všech jejích částech. K první části této námítky podotýkám, že považuji za nutné rozlišovat mezi veřejnými zakázkami, jejichž předmět byl zadavatelem stanoven jako veřejné zakázky na služby, týkající se zpracování dotačních žádostí na čerpání prostředků z fondů EU a samotným plněním, na které jsou dotace žádány. Při striktním oddělení těchto dvou obsahově odlišných pojmů, které zadavatel nedodrжуje, nýbrž je libovolně zaměňuje, je zjevné, že případné nepřidělení dotace nemá z hlediska zákona o veřejných zakázkách přímý vliv na realizaci veřejných zakázek a není tedy možno odkazem na případný neúspěch ospravedlnit postup zadavatele, který by byl v rozporu se zákonem. K další části zadavatelovy námítky pak pouze na okraj uvádím, že pokud byl zadavatel vystaven obavám diskriminace, bylo by namíste využít institutu zakotvenému v § 98 zákona, který umožňuje zadavatelům rozdělit veřejnou zakázku na části a zadat takto rozdělené části veřejné zakázky samostatně. V takovémto případě pak zadavatel v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení stanoví, zda je dodavatel oprávněn podat nabídku na všechny či i jen na některé části veřejné zakázky. Výsledkem takovéhoho postupu pak může být vznik více smluv s různými dodavateli. I zde je však potřeba mít na paměti, že veřejná zakázka, byť rozdělená na části, musí být z hlediska předpokládané hodnoty považována za celek a jednotlivé její části tedy musí být zadávány ve stejném režimu, jako by byla zadávána jako celek, v posuzovaném případě tedy v režimu podlimitní veřejné zakázky. Další možností pak pro zadavatele bylo zadat jednotlivé veřejné zakázky samostatně v jakémkoliv zadávacím řízení platném pro podlimitní veřejné zakázky.
48. Z výše uvedených skutečností je zjevné, že nelze přisvědčit zadavatelovu tvrzení, že při zadávání výše uvedených veřejných zakázek postupoval v souladu se zákonem, nýbrž

se ztotožňuji se závěry Úřadu vyslovenými v napadeném rozhodnutí, že zadavatel v rozporu se zákonem rozdělil předmět veřejné zakázky tak, že tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty veřejné zakázky pod finanční hodnoty stanovené v § 12 zákona a neprovedl zadávací řízení, přičemž tento jeho postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

VI. Závěr

49. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.

50. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Mgr. Lenka Pecháčková, Velké Popovice, Nerudova 259, 251 69

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy